

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 68Ek/1038/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120329533
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Soňa Sura PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120329533.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného X/: G. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: XXX XX O. XXX a oprávneného 2/: Q. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: XXX XX O. XXX, proti povinnému: B. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: Na O. XXXXX/XXA, XXX XX W.-A. P., o vymożenie nepeňazného nároku odstránenie kanalizačnej prípojky a betónového múru z pozemku parc. č. XX/X záhrady o výmere 439 m², zapísaného na LV č. XXX kat. úz. O., s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Ladislav Jakubec, so sídlom exekútorského úradu Zámocká 30, 811 01 Bratislava, pod sp. zn. 68EX 198/20, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 68Ek/1038/2020 zo dňa 26. novembra 2020, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 68Ek/1038/2020 zo dňa 26. novembra 2020 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu oprávnených na vykonanie exekúcie, doručeného súdu dňa 01.07.2020 sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymożenie nepeňazného nároku - odstránenie kanalizačnej prípojky a betónového múru z pozemku parc. č. XX/X, druh pozemku záhrady, o výmere 439 m², zapísaného na LV č. XXX kat. územie O., s príslušenstvom, na základe exekučného titulu, ktorý je Rozsudok Okresného súd Topoľčany sp. zn. 7C/102/2009 zo dňa: 24.11.2017, v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/150/2018 zo dňa 11.4.2019, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 16.05.2019 a vykonateľnosť dňa 18.06.2019 (ďalej aj „exekučný titul“).

1. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 68Ek/1038/2020 dňa 13.07.2020 súdneho exekútora JUDr. Ladislava Jakubca, so sídlom exekútorského úradu Zámocká 30, 811 01 Bratislava, ktorý ju vedie pod sp. zn. 68EX 198/20. Doručením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 13.07.2020 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinného.

2. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 68Ek/1038/2020 zo dňa 26.11.2020, vydaným vyšším súdnym úradníkom, súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

3. Vyšší súdny úradník svoje rozhodnutie odôvodnil poukázaním na to, že nakoľko uvedené rozhodnutie je spôsobilým exekučným titulom, exekučný súd je v tomto štádiu viazaný právoplatným a vykonateľným exekučným titulom a jeho výrokmi. Vyšší súdny úradník tak návrh povinného na zastavenie exekúcie považoval za nedôvodný, nakoľko vytýkané nedostatky týkajúce sa základného konania sú pre exekučné konanie bez právneho významu.

4. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podal povinný teda v zákonom stanovenej lehote, sťažnosť. V podanej sťažnosti povinný uviedol, že exekučný titul je voči jeho osobe vykonštruovaný, nakoľko povinný v základnom konaní náležite prostredníctvom jednotlivých

predložených dôkazov mal za preukázané, že čiernu stavbu nikdy nestaval, pričom ďalej opisným spôsobom poukazoval na spôsob výstavby dotknutého rodinného domu a výstavby betónového múru, ktorý má byť v zmysle predloženého exekučného titulu odstránený. Povinný rovnako ako v prípade návrhu na zastavenie exekúcie, aj v podanej sťažnosti zdôrazňuje, že k odstráneniu betónového múrika nemôže dôjsť bez toho, aby došlo zároveň aj k poškodeniu jeho rodinného domu, v dôsledku čoho samotnú exekúciu povinný považuje za nevykonateľnú. Povinný taktiež v sťažnosti uvádza, že výroky oprávnených sa nezakladajú na pravde, a že o tom, že základ predmetného rodinného domu nie je zároveň hranicou rodičovského pozemku sa povinný dozvedel aj z geodetického zamerania v roku 2009, teda po 22 rokoch. K vybudovaniu kanalizačnej prípojky, ktorá má byť v zmysle exekučného titulu odstránená povinný uvádza, že na samotný odtokový systém, ktorý sa obci budoval v roku 1987 sa napojili po súhlase rodičov povinného aj samotní oprávnení. Povinný teda považuje vedenie exekúcie na odstránenie niečoho, čo ne prakticky nemožné, za nepravosť, na ktorej nemôže byť založené právo.

5. Povinný podanú sťažnosť doplnil podaním zo dňa 01.03.2021 označeným ako „Odklad exekúcie“, spolu s priloženými listinnými dôkazmi - Odpoveď OÚ S., katastrálny odbor zo dňa 09.02.2021 a Upovedomenie o vybavení žiadosti z Krajskej prokuratúry Nitra zo dňa 12.02.2021. V doplnení sťažnosti povinný namieta aktívnu vecnú legitimitáciu oprávnených, zdôvodňujúc že: „Dňa 19.02.2021 som obdržala vyjadrenie z katastrálneho odboru S. číslo 215/2021, kde mi bolo oznámené, že na LV č.XXX sú zapísané pare. XX/X a XX/X vo výmere 600m² a tento pozemok odkúpil Československý štát zastúpený Miestnym národným výborom v O. v roku 1983. Tento pozemok 600m² nadobudli na základe Dohody OSU RII 28/84- 8/84 0 zriadení práva do osobného užívania ale nie do vlastníctva. Vlastníkom uvedených pozemkov od roku 1983 je Československý štát zastúpený Miestnym národným výborom O. do dnešného dňa je obec O., ako právny nástupca Československého štátu / z toho dôvodu, žalobcom neprislúcha podľa Civilného sporového poriadku postavenie žalobcov.“ Ďalej v predmetnom podaní povinný uvádza, že: „Dňa 12.02.2021 som obdržala z Krajskej prokuratúry v Nitre č. 1Kn 66/21/4400-2 vyjadrenie o spôsobe vybavenia žiadosti, v zmysle ktorého bude Okresnej prokuratúre S. podľa § 6 odsek 1 písmeno W zákona č. 153/2001 Z.z. Prokuratúre v znení neskorších predpisov vydaný pokyn na zabezpečenie vydania uznesenia o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 trestného poriadku vo veci zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 odsek 1 písmeno a) trestného zákona s vykonaním konkrétnych procesných úkonov.“ Poukazom na uvedené skutočnosti, odvolávajúc sa na priložené listinné dôkazy, povinný žiada o odklad exekúcie, a to do skončenia vo veci samej.

6. Na výzvu súdu sa k sťažnosti povinného vyjadrili oprávnení, ktorí vo vyjadrení uviedli, že žiadajú, aby súd sťažnosť povinného zamietol a pokračoval v exekúcii. V podanom vyjadrení k sťažnosti oprávnení poukazujú ma skutočnosť, že: „Pokiaľ ide o argumenty, týkajúce sa „nemožnosti zbúrať múrik“, tak tieto tiež nie sú pravdivé. Ten múrik tam nebol viac ako 130 rokov (ak má povinná pravdu a jej dom má 150 rokov) a domu sa nič nestalo. Jej rozhodnutie vyliatť tam betón a znehodnotiť tak náš pozemok nebolo vôbec motivované snahou „zabezpečiť stabilitu svojmu domu“. Ten bol stabilný dost'. Bola to arogancia, ktorou nám chcela ukázať, že nám takto môže znepříjemniť život, lebo pás pozemku popri dome patrí jej. Lenže nepatril, znaleckým dokazovaním sa preukázalo, že hranicou pozemkov je stena ich domu. Čo zostalo viac menej opomenuté bola skutočnosť, že povinná o tom vedela, pretože ešte pred súdnym sporom si sama obstarala geodeta, ktorý pozemky zameral a túto skutočnosť je potvrdil. Napriek tomu v súdnom konaní tvrdila, že o tom nevedela. Dôkazy o tomto zameraní sú tiež súčasťou súdneho spisu. K otázke, či sa múrik dá alebo nedá odstrániť nechal súd urobiť znalecký posudok znalkyňou z odboru stavebníctvo. Tá jednoznačne konštatovala, že neoprávnené stavby (múrik aj odpadovú rúru) ide odstrániť. Keby povinná mala aspoň minimálnu snahu rešpektovať zákon, bola by už odstránila aspoň odpadové rúry, ktoré cez náš pozemok vedú. Neustále operuje len múrikom, ale má ešte aj túto povinnosť, ktorú tiež neplní. Jej konanie je zjavne účelové a smeruje k tomu, aby právoplatný rozsudok mohla ignorovať ako celok.“ Oprávnení ďalej v ich vyjadrení uviedli, že tvrdenie povinného, že je vedené vo veci trestné konanie a že bol z jeho strany podaný návrh na obnovu konania, nie sú zákonnými dôvodmi na zastavenie exekúcie vedenej v neprospech povinného.

6. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužívajú.

8. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

11. Po preskúmaní veci sa súd stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, ktoré vyšší súdny úradník dostatočne, jasne a zrozumiteľne odôvodnil a dospel k záveru, že sťažnosť povinného je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť. Na margo uvedeného teda súd považuje skutkový stav zistený v danej veci vyšším súdnym úradníkom, za zistený správne a v náležitom rozsahu, pričom právne posúdenie aplikované na daný skutkový stav je vecne správne a zákonné. Súd na tomto mieste ešte poznamenáva, že v podanej sťažnosti povinný uvádza rovnaké tvrdenia ako aj v návrhu na zastavenie exekúcie, a s týmito jednotlivými tvrdeniami sa vyšší súdny úradník riadne zaoberal a o ich relevantnosti prijal správny právny záver.

12. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 10. tohto odôvodnenia, súd nad rámec uvedeného k argumentácii povinného v podanej sťažnosti uvádza, že ustanovenie §61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré súd exekúciu zastaví, pričom povinný, ako nositeľ dôkazného bremena k svojim tvrdeniam, musí v návrhu na zastavenie exekúcie uviesť okolnosti, ktoré podľa neho, po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

13. Pokiaľ povinný v súvislosti s vydaným exekučným titulom namieta zákonnosť exekučného titulu a jeho následnú nevykonateľnosť pre údajnú nemožnosť odstránenia betónového múrika bez toho, aby došlo k poškodeniu a znehodnoteniu rodinného domu, s ktorým je dotknutý múrik pevne spojený, súd poukazuje na skutočnosť, že povinný sa mal brániť týmto spôsobom v základnom konaní. Námietky uvádzané v návrhu na zastavenie exekúcie, resp. v sťažnosti týkajúce sa údajne nespravodlivého rozhodnutia vo veci samej, nie sú a ani nemôžu byť opravným prostriedkom proti vydanému exekučnému titulu. Povinný nemôže v exekučnom konaní uplatňovať ani hmotnoprávne, ani formálnoprávne námietky, ktoré mal a mohol v zmysle vyššie uvedeného uplatniť v pôvodnom konaní, a to z dôvodu, že vo vykonávacom konaní je predmetom rozhodovania nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia. V tejto fáze konania preto nie je priestor na rozhodovanie o skutočnostiach, o ktorých sa rozhoduje v pôvodnom konaní. Oprávnení predložili exekučný titul, ktorým bola povinnému uložená povinnosť, exekučný súd musí takýto exekučný titul vyznačujúci sa právoplatnosťou (formálnou, ktorá znamená, že rozhodnutie už nie je preskúmateľné riadnymi opravnými prostriedkami, resp. že žiadne opravné prostriedky už nemajú odkladný účinok a materiálnou, ktorá vyjadruje, že medzi účastníkmi, na ktorých sa právoplatnosť vzťahuje, sa nastolil kvalitatívne nový právny vzťah v podobe judikovaného nároku, o ktorom nemožno znova konať a ktorý je záväzný medzi účastníkmi a voči všetkým orgánom) rešpektovať a vychádzať z neho, takže spochybňovanie samotného exekučného titulu a z neho vyplývajúce spochybňovanie nároku oprávnených, nepredstavuje dôvod na zastavenie exekúcie. Exekučné konanie je teda vedené na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu a keďže povinný povinnosť uloženú v exekučnom titule dobrovoľne v určenej lehote nesplnil, mali oprávnení dôvod podať návrh na vykonanie exekúcie a exekúcia je dôvodná.

14. Je potrebné zdôrazniť, že tak, ako na to správne poukázal aj vyšší súdny úradník, exekučný súd nie je oprávnený preskúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, teda preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálnu vykonateľnosť). Obsahom exekučného titulu je exekučný súd viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania, (aj vtedy ak by existovali), sa do exekučného konania neprenášajú.

To znamená, že vytýkané nedostatky vzniknuté v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu. Exekučný súd, ako už bolo uvedené, nie je ďalšou odvolacou inštanciou a nie je ani príslušný skúmať správnosť exekučného titulu z pohľadu hmotného práva a ani nijakým spôsobom nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule, či ex ante poskytnúť ochranu povinnému v rozpore s výrokom právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia. Ochrana hmotnoprávných vzťahov subjektov práva je potrebné rozlišovať a aj poskytovať v závislosti od procesnoprávného štádia konania, v ktorom sa vzťah subjektov práva nachádza, t.j. či ide o tzv. základné konanie, v ktorom nadobúda pôvodné ohrozené alebo porušené subjektívne právo príslušnú procesnú ochranu, a to v podobe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, alebo ide o konanie vykonávacie - exekučné, ktorého zmysel spočíva v uskutočnení núteného výkonu subjektívneho práva z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré povinná strana nespĺnila dobrovoľne, ktorú exekučný súd poskytuje zabezpečením efektívneho vymáhania uplatneného judikovaného nároku oprávnených a súčasne zabezpečením primeranej ochrany základných práv povinných. Ochrana práv a právom chránených záujmov vo vykonávacom konaní, však už nie je spojená s opätovným hmotnoprávnym skúmaním porušeného subjektívneho práva, ktorého skúmanie a posudzovanie už bolo predmetom ochrany práv subjektov v základnom súdnom konaní. Podstatou exekučného konania je nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia a s tým spojená ochrana práv a právom chránených záujmov účastníkov exekučného konania. Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimitovaní z exekučného titulu.

15. Možno konštatovať, že v posudzovanom prípade sa exekúcia vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu, ktorý je vykonateľný aj po materiálnej aj po formálnej stránke a z ktorého je zrejmé, kto má plniť, komu má plniť, akú povinnosť a v akej lehote má plniť. Na základe uvedených skutočností, súd konštatuje, že nezistil, žiadny rozpor medzi podaným návrhom na vykonanie exekúcie a Exekučným poriadkom, ktorý by odôvodňoval povinným tvrdený dôvod na zastavenie exekúcie, t.j. skutočnosť, ktorá by bránila vymáhateľnosti exekučného titulu v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, a tento dôvod na zastavenie exekúcie súd preto považoval za nepreukázaný.

16. Súd v tomto smere dodáva, že za skutkového stavu, keď oprávnení disponujú právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, exekučný súd nemôže oprávneným odoprieť právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva. Oprávnení si v exekučnom konaní iba uplatňujú právo priznané im vykonateľným exekučným titulom, ktoré nebolo povinným splnené dobrovoľne, t.j. realizujú svoje právo. Nekonajú v rozpore s právom.

17. K ďalším tvrdeniam povinného a v súvislosti s prejavom nespokojnosti povinného rozhodnutím predloženým exekučnému súdu ako exekučný titul, exekučný súd poukazuje na to, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie, nie je právo na úspech v spore, resp. právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom strany sporu ani záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy strán sporu. Tu súd poukazuje na stabilnú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR (napr. sp. zn. II. ÚS 4/94, sp. zn. II. ÚS 3/97, sp. zn. I. ÚS 204/2010), ktorý konštantne uvádza, že nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania, vrátane ich dôvodov a námietok. Procesný postoj účastníka konania zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jeho návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich.

18. Nad rámec veci považuje súd ešte za potrebné dodať, že vyšší súdny úradník dal jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, ktoré povinný v návrhu na zastavenie exekúcie (ako aj opakovane v samotnej sťažnosti) nastolil. Vyšší súdny úradník neponechal bez povšimnutia žiadne argumenty sťažovateľa (povinného), ktoré majú pre vec podstatný význam, a sťažnosťou napadnuté uznesenie preto spĺňa všetky požiadavky vyplývajúce zo základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru vo vzťahu k odôvodneniu súdneho rozhodnutia a jeho prípadnej arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti. V súvislosti s uvedeným súd ešte poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005, v zmysle ktorého odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali

sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Rovnako ustálená judikatúra ESLP nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

19. K žiadosti povinného o odklad exekúcie súd poznamená, že o odklade exekúcie nie je oprávnený rozhodovať exekučný súd, ale toto rozhodovanie je výlučne v kompetencii súdneho exekútora v zmysle ustanovenia § 61h Exekučného poriadku.

20. Konajúci súd ešte na margo argumentov povinného uvedených v doplnení predmetnej sťažnosti uvádza, že z listinného dôkazu - Odpoveď OÚ Topoľčany, katastrálny odbor zo dňa 09.02.2021 jednoznačne vyplýva, že vlastníckmi pozemkov evidovaných na dotknutom LV č. XXX sú oprávnení, a ak povinný tvrdí opak, resp. domnieva sa, že oprávnení sú len držiteľmi týchto nehnuteľností, jedná sa o nepreukázané tvrdenia povinného, ktoré z predloženého listinného dôkazu vôbec nevyplývajú. Súd však taktiež uvádza, že tento listinný dôkaz, bez ohľadu na vyhodnotenie jeho obsahu, nie je v žiadnom prípade možné považovať za spôsobilý dôkaz na preukázanie dôvodov na zastavenie exekúcie vedenej voči povinnému. Rovnako tak aj k druhému predloženému listinnému dôkazu - Upovedomenie o vybavení žiadosti z Krajskej prokuratúry Nitra zo dňa 12.02.2021, sťažnostný súd uvádza, že trestné konanie vedené pre podozrenie zo spáchania trestného činu marenia spravodlivosti voči oprávneným, bez bližšej špecifikácie a vzťahu k samotnému exekučnému konaniu nenapĺňa žiaden zo zákonných dôvodov, pre ktorý je súd povinný exekúciu vedenú voči povinnému zastaviť.

21. Vychádzajúc teda zo skutočnosti, že povinný neuviedol a nepreukázal v podanom návrhu na zastavenie exekúcie žiadne skutočnosti odôvodňujúce, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd podanú sťažnosť považoval za nedôvodnú a zamietol ju, pretože nezistil žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (